

İsmiyle Müsemma

– Gökdeniz · 31 Mart 2022

İSMİYLE MÜSEMMA

Niçin sevdim seni bilmem, dinlemez kalb-i viranım
Cihanımı aydınlatan karşımda duran cemâlin
İndirdiğin kirpiklerin ruhumdaki feveranım
Hiç sönmesin öyle yansın yıldızıymışça şimâlin

Sevmekteki hadsizliğim bazen korkuturdu beni
Ya kızarsan konuşmayıp mahrum edersen habbeni
İsminle müsemma hani, çekiverip gök kubbeni
Yıkıversen başım üste, izin vermez ki kemâlin

Tesadüfmüş gibi elim dokununca parmağına
Kopar gelir sızıntılar kavuşmaya ırmağına
Dudağımda ince hazlar, avucundan tırnağına
Korkuturdu öpüşümü gözünde yanan celâlin

Sevme demiştim kendime, yorgun kalbin harcı mıydı
Özlem dokundu hicrana, uyku bölen sancı mıydı
Yıllar tüketmiş zor kalbim naçar artık hancı mıydı
Hüznü kuşanmış gözlerle öldürmek midir mecâlin

Yoldaş olmak imkansız mı, o sevdiğin karanlığa
Gel de sen söz geçir madem, dudaktaki tiranlığa
Tende filizlenen tohum, döndü diye fidanlığa
Hep mi hicapla kalkacak sema gözdesi hilâlin

Bir gün desen ben seninim, hadi görelim aşkını
Tomurcuklar zapt edilmez patır patır aşk şaşkını
Kollarımda ılık tenin öksüz göğsümün taşkını
Pınarından nasıl kansın, vuslat sarhoşu helâlin

Umut yoksunu derdimi hiç kimseye söyleyemem
Şikayet mi, haddime mi, kaderimi eyleyemem
Eleste kutsanmış gibi, seni cana peyleyemem

Ağlarım halime mücrim, esiri olmuş melâlin

erol başçı